

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se inapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de douări 24 fl., — de treiuri 30 fl.
rândul cu litere garmond.

Nr. 9500. Pres. 1916.

Vasile

din mila lui Dumnezeu dreptcredincios Arhiepiscop al Transilvaniei și Mitropolit al Românilor gr.-ort. din Ungaria și Transilvania.

Iubitului cler și popor din arhidieceza Transilvaniei: Dar și pace dela Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Isus Cristos, iar dela Noi arhiească binecuvântare!

După ce atotputernicul Dumnezeu a chemat din viață pe Inalt Preasfințitul Arhiepiscop și Mitropolit al nostru Ioan Mețianu, congresul național al bisericii ortodoxe române din Ungaria și Transilvania, convocat la Sibiu pe ziua de 23 Julie (5 August) a. c. Ne-a ales pe noi, după normele statutului organic, de Arhiepiscop și Mitropolit al Românilor gr. ort. din Ungaria și Transilvania, iar Maiestatea Sa cesară și apostolică regească, glorioșul nostru domitor Francisc Iosif I, cu preaînalta resoluțune din 10 Septembrie nou a. c. s'a îndurat preagratios a întări această alegere.

Facem dar cunoscut iubitului cler și popor al arhidiecezei noastre transilvane, că în ziua de astăzi 16/29 Octombrie a. c. fiind consacrat întră Arhieereu, conform sfintelor canoane, de către Preasfinții Episcopi sufragani ai Mitropoliei noastre: Ioan I. Papp, Episcopul Aradului și Dr. Miron E. Cristea, Episcopul Caransebeșului, în biserică noastră ortodoxă română din Oradea-mare, am fost introdus solemn în scaunul mitropolitan de către Prea Venerabilul Consistor mitropolitan, conform dispozițiunilor statutului organic și cu aceasta Noi ca Arhiepiscop și Mitropolit am intrat în funcțiune pentru a îndeplini misiunea, ce provedează dumnezească prin votul clerului și al poporului Ni-a încredințat-o.

Conștient de marea datorie și răspundere ce avem în fața lui Dumnezeu pentru mântuirea turmei cuvântatoare, încredințată pastorirei noastre, mai ales în aceste zile de grea încercare pentru neamuri și popoare, cuvântul Nostru cel dintâi ce vîl adresez de aici, dela marginea Mitropoliei, iubit cler și popor, este asigurarea și hotărârea noastră firmă, de a cărmui biserică pe baza instituțiunilor canonice și în special pe baza statutului nostru organic, urmând totdeauna ca scop, folosul sufletesc al credincioșilor și în general prosperitatea sfintei noastre biserici ortodoxe.

Drept aceea, iubijii Noștri fii în Domnul, una să gândiți, o dragoste să aveți, o înimă și un suflet să fiți, (Fapt. Ap. 4:32) pe toți cinstiți, frăția iubiți, de Dumnezeu vă temeti, pe Regele cinstiți. (1. Petru 2: 17.) Siliți-vă a

dovedi mai mult cu faptele, decât cu vorbele, împlinirea datoriilor voastre către sfânta noastră biserică și către stat, arătând că sunteți urmași vrednici ai strămoșilor noștri, cari au dat totdeauna dovezi strălucite despre iubirea lor către biserică și patrie, apărându-le cu viața lor.

Urmați dar porunca sfintei maice biserici, rugându-vă neîncetat: ca Domnul Dumnezeu să încununeze, să umbrească capul Maiestății Sale, Impăratului și Regelui nostru Francisc Iosif I. în ziua răsboiului, să-i întărească brațul, să-i înalte dreapta, să-i susțină stăpânirea, să-i supună pe toate neamurile, cari s'au ridicat cu răsboiu asupra noastră, să-i dăruiască adâncă și statornică pace, să grăiască Domnul în inima lui cele bune pentru biserică sa și pentru poporul său, pentru a înlinștea lui să petrecem o viață lină și fără galăzăvă, într-o toată bună creștinătatea și curăția.

Dându-vă binecuvântarea Noastră arhipastorească, în legătură dragostei și a ordinei canonice, Vă rugăm să ne cuprindeți în sfintele voastre rugăciuni.

Oradea-mare—Nagyvárad, la 16/29 Octombrie 1916.

Vasile,
Arhiepiscop și Mitropolit.

Nr. 345. Mitr. 1916.

Gramată.

Preasfințitul Sinod Episcopesc al provinciei mitropolitane ortodoxe române din Ungaria și Transilvania, din mila lui Dumnezeu și voința clerului și a poporului cea mai înaltă autoritate duhovnicească din biserică mitropoliei, și care astăzi constă din Preasfinții Lor, Episcopii Ioan al Aradului și Miron al Caransebeșului:

Facem cunoscut tuturor căror se cuvine, că dupăce Cristos adevăratul Dumnezeu, cela ce în chipul limbilor de foc trimițând din cer pe preasfântul Duh peste sfintii săi învățători și apostoli, a așezat în sfânta sa biserică trepte și vrednicii superioare, alegând aceleași sfinte biserici apostoli, episcopi și păstori, dela cari îndreptătorii bisericii lui Dumnezeu și păstorii turmei lui Cristos prin punerea mânilor se făcură vrednici unii dela alții și fi părtăși acelorași daruri și dăruiri, și dupăce prin încreșterea din viață a fericitelui Arhiepiscop și Mitropolit Ioan Mețianu, Arhidieceza ortodoxă română a Transilvaniei a rămas fără păstor și scaunul de mitropolit vacant, iară Venerabilul nostru Consistor mitropolitan, în temeiul dreptului și îndatoririi ce i-o dă legea fundamentală a bisericii noastre în §§ 156—157 din «Statutul Organic», a făcut toate pregătirile de lipsă și prescrise pentru alegerea unui nou Arhiepiscop și Mitropolit.

Noi, mai jos însemnații episcopi, având în vedere votul reprezentanților clerului și ai poporului din mitropolie, pronunțat în Congresul național-bisericesc electoral la 24 Iulie 1916, și luând în considerare cercetarea canonica făcută de Preasfințitul Sinod arhieresc încă la 11 Iunie 1902, am aflat, că alesul același cler și popor, iubitul de Dumnezeu arhimandrit Vasile Mangra, vicar episcopal și președinte al Consistorului ortodox român din Oradea-mare, care s'a distins și până acum prin tăria lui în credința ortodoxă și în legea sfintei noastre biserici răsăritene și prin activitatea lui în slujbele sale de până acum, fiind noi încredințați și despre neclătită lui credință și supunere către Maiestatea Sa ces. și reg. Francisc Iosif I, către Preașnalta Casă domitoare, precum și către legile patriei, este evalificat pentru promovare la demnitatea de arhieereu;

Astfel, dupăce alegerea lui de Arhiepiscop și Mitropolit fu preagrătiș întărită de Maiestatea Sa ces. și reg. cu preaînalta rezoluțune de datul, Viena, 10 Septembrie n. 1916, Noi pe același iubit de Dumnezeu Arhimandrit Vasile Mangra, prin puterea dată Nouă dela Dumnezeu pe calea sfintilor săi apostoli și ucenici, chemând darul Preasfântului Duh, l'am hirotonit în ziua de astăzi în biserică centrală ortodoxă română din Oradea-mare (Nagyvárad) de arhieereu, și prin această gramată îl instituim de Arhiepiscop al Arhidiecezei ortodoxe române din Transilvania, cu toate satele și orașele ce se țin acum, sau se vor ține în viitor de această eparhie, și de Mitropolit al Românilor drept credincioși din Ungaria și Transilvania, primind dela dânsul mărturisirea credinței și făgăduințele date în scris și cu cuvântul în fața bisericii și nădăjduind, că aceletoate le va ține și va observa, după ordinea canonica, cuvenita ascultare față de Preasfințitul Sinod Episcopesc.

Despre toate acestea dar emitem și ii dăm la mâna numitului Arhiepiscop și Mitropolit Vasile Mangra această gramată, ca document despre aceea, că dânsul este investit cu demnitatea arhiească și cu jurisdicțunea de Arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și de Mitropolit al tuturor Românilor din Ungaria și Transilvania, având darul și puterea de a pune, după prescripcile sfintei noastre biserici răsăritene, cetitori, căntăreți, ipodiaconi, diaconi, preoți și protopopi la bisericile din Arhidieceza Transilvaniei, eventual egumeni și arhimandriți la mănăstirile acestei eparhii, după rândul ierarhic din provincia noastră mitropolitană, și a face în eparhia sa toate cele ce lui ca arhiepiscop se cuvin spre edificarea duhovnicească a turmei sale. Totodată recomandăm tuturor celor din cînă preoțesc și călugăresc și întregului popor din Arhidieceza Transilvaniei, precum și din întreaga mitropolie, ca pe același numit Arhiepiscop și Mitropolit de atare să-l cunoască și

respecteze, iar în deosebi cei din Arhidieceza Transilvaniei să i se plece cu toată voia, să-i arete în toate supunere și ascultare, ca fiind sufletești, privindu-l și cinstindu-l ca pe Arhiepiscopul, învățătorul și păstorul lor, care este următor sfintilor apostoli ai lui Isus Cristos mantuitorul nostru, căruia i se cuvine toată mărire, cinstea și închinăciunea, întru toți vecii.

Să dat din ședința Preasfințitului Sinod episcopal al bisericii ortodoxe române din Ungaria și Transilvania, ținută în Oradea-mare (Nagyvárad), la 16/29 Octombrie 1916.

Ioan I. Papp m. p., Dr. E. Miron Cristea m. p., episcopul Aradului. episcopul Caransebeșului.

Dela curte. Maiestatea Sa, Impăratul și Regele nostru Francisc Iosif I, care se bucură de o deplină sănătate, a primit Luni în lungă audiencă pe Arhiducele Carol, moștenitorul nostru de tron, apoi pe principalele Wilhelm de Hohenzollern, fratele regelui Ferdinand al României.

La adresa preoților gr.-or. români

ca directori locali de școală, precum și a învățătorilor școalelor confesionale gr. or. române din arhidieceză.

Constatat fiind prin bărbăți de specialitate, că din frunzele de plop bogate în materii unsuroase pe cale chimică se poate câștiga unsoare pentru piei, în deosebi fiind constatat, că frunzele de plop, culese în stare verde, au un conținut de 9% unsoare în stare rudimentară, care se poate folosi: Comanda superioară a intendenței din Sibiu sub numărul 309 ne recearcă a se întreprinde o acțiune și din partea organelor noastre bisericești din parohii și cu deosebire din partea învățătorilor noștri confesionali, cu ajutorul copiilor de școală, pentru adunarea frunzelor de plop spre scopul mai sus indicat al estragerii de unsoare atât de trebuințioasă în administrațiuina armatei.

Fiind o datorință patriotică, în imprejurările grele de astăzi, a contribui fiecare cetățean la trebuințele armatei, recomandăm preoților și învățătorilor noștri a pune în lucrare această acțiune cu ajutorul copiilor de școală, adunând cât mai multă frunză de plop, care să se predea oficiului comunal și despre care oficiul comunal până la 10 Decembrie a. c. va înștiința Intendența militară, despărțământul de cvartire, numărul 16. Feldpost 411.

Administrația armatei este gata a plăti comunelor politice de fiecare maje metrică de frunze câte 8 cor.

Sibiu, 12 Noemvrie 1916.

Dr. Ilarion Pușcariu m. p., Arhimandrit, vicar arhiepiscopal.

Din Oradea-mare.

Corespondență.

— 10 Noemvrie n.

Răsboiul mondial între altele a adus cu sine, ca sediul arhidiecezei noastre transilvane și al mitropoliei Românilor ortodocși din Ungaria și Transilvania să fie mutat în Oradea-mare și deocamdată nu sunt perspective pentru venirea Esclentei Sale, I. P. Sf. D. Arhiepiscop și Mitropolit *Vasile Mangra* la Sibiu. Consistorul mitropolitan, arhidicezan și fundațiunea Gozdu, își vor continua activitatea în Oradea, până când va fi posibilă reîntoarcerea la Sibiu.

Activitatea aceasta e de mare interes pentru biserică și poporul nostru, care acum a primit pe conducătorul său probat și destoinic, în persoana nouului mitropolit. Esclenta Sa conduce deja ședințele Consistorului arhidicezan, iar I. P. C. Sa, Dl *Dr. Eusebiu R. Roșca*, provede interimal și la caz de trebuință agendele vicarului arhiepiscopesc. Ilustritatea sa Dl vicar arhiepiscopesc *Dr. Ilarion Pușcariu* conduce apoi din Sibiu afacerile, pentru a căror rezolvire a rămas acasă și am avut ocazie acum patru săptămâni să mă conving direct despre îngrijirea părintească, ce o manifesteză II. Sa în Sibiu față de tot ce interesează biserică.

Sunt sigur, că clerul și poporul arhidicezei noastre așteaptă cu mare dor și nerăbdare sosirea nouului cap bisericesc la Sibiu, precum era așteptat în anul 1848 și episcopul Șaguna. Au trecut de atunci mulți ani și istoria își țese firul de așa, că biserică noastră acum de nou își așteaptă pe mirele ei, hirotonit și instalat departe de Sibiu.

Şaguna se hirotonește la 17/30 Aprilie 1848 în Carlovă, jine în limba sărbătoare vorbirea de instalare și e așteptat cu dor de cei de acasă. Esclenta Sa, nouiul nostru mitropolit se hirotonește în Oradea-mare și e deasemenea așteptat cu dor de turma sa credincioasă. Însă cu dorul acesta al fiilor din arhidiceză stă în față duioșia cu care se desparte de fostul vicar al Orăzii-mari clerul și poporul din vicariatul numit.

Joi în 9 Noemvrie n. Consistorul gr.-or. român din Oradea-mare a ținut ședință plenară, pentru alegerea unui președinte interimal, care se conduce agendele prezidiale până la întregirea scunului de vicar-episcopesc. Înțându-se cont de faptul, că asesorul consistorial *Gheorghe Tulbure* și referent, agendele prezidiale au fost încredințate harnicului și abilului protopop *Andrei Horváth*, asesor consistorial.

In ședință aceasta membrii Consistorului plenar se despart între momente foarte înduioșătoare de fostul lor vicar, prin următoarele cuvinte pătrunzătoare ale protopresbiterului-asesor *Andrei Horváth*:

«Esclenta Voastră,
Inalt Preasfințite D-le Mitropolit!

Membrii consistorului eparhial din Oradea-mare ne-am adunat, să ne luăm adio dela I. P. Sf. Voastră, din prilejul ședinței plenare. Acest moment pe de o parte ne înduioșază, perzând dela condusă imediată a acestui Consistor pe iubitorul nostru președinte, cu care totdeauna ne-am aflat bine; pe de altă parte ne umple de bucurie, căci persoana iubită a I. P. S. Voastre, din încredere clerului și a poporului ort. rom. din patrie, și din grăția lui Dumnezeu și a preagloriosului nostru Rege apostolic, a fost ridicată la — de noi toți — cinstiștul scaun arhiepiscopal și mitropolitan, dându-vă astfel un teren mai vast de lucrat, dându-vă posibilitatea de a lucra — ca până acum — cu cinste, devotament, pentru desăvârșirea afacerilor ce ne stau înainte.

Induioșarea noastră însă este cu atât mai potență, cu căt I. P. S. Voastră sunteți din țara noastră mai restrânsă, din țara Bihorului, și așa toată activitatea de până acum a I. P. S. Voastre a fost desfășurată aici, — în mijlocul nostru, trecând însămnătatea, cumințenia activității, de parte peste hotarul diecezei noastre, încât în urma acestei imprejurări nu numă că v'ăi căstigat dragoste, alipirea, admiratiunea noastră, ci v'ăi căstigat un renume bun înaintea obștei, renume de care puțini muritori pot avea parte în viață.

Vă știm, vă cunoaștem, I. P. Sfințite, noi toți, cei mai în vîrstă, din fapte, iar noi cei din vîrstă bărbătiei, din județul nostru, căci doară ne-ăi fost dascăl, dascăl în sensul cel mai ideal. Ne-ăi învățat nu numai carteoașa popească, dar mai presus de toate, ne-ăi învățat și cu toată țaria dragostei în serviciul bisericii, ne-ăi învățat să ne iubi legea și limba, ne-ăi învățat să ne iubi patria și pe concetăteni noștri, ne-ăi învățat să știm — după cuvinte poetului — că în lumea mare, afară de acest loc, altă patrie n'avem, ne-ăi convins, că glorioasa casă Habsburgică

este cu bunăvoie față de noi, România din patria noastră, ne-ăi dat dovezi eclatante, că și înaltul guvern are toată simpatia față de poporul și biserica noastră.

Dar până ajuns la acest punct binecuvântat de Dumnezeu și oameni, ne-ăi făcut un studiu aprofundat, impreunat cu căte șicane și dureri. Perseveranța însă, țaria caracterului I. P. S. Voastre, ce luminează ca o stea strălucitoare tuturor, ne-a învățat și ne-a dovedit, că I. P. S. Voastră zice de zi ați avut durerea neamului și bisericii. Acest caracter, această țarie sufletească, această iubire o admirăm și cu liniște spunem: Dumnezeu ne-a dat acest bărbat, care va crea o epocă în istoria bisericii noastre.

Și acum, când ne luăm adio, nu însă adioul de vecinie, ci un adio relativ, căci vă vom vedea — cu ajutorul preabunului Dumnezeu — în fruntea Mitropoliei, — primiți I. P. Sfințite mulțumirile noastre de fii, pentru toate căte ne-ăi făcut nouă; îndeosebi vă mulțumim pentru curentul puternic în scopul reînființării vechei noastre episcopii, rugându-vă, ca și din noua poziție să lucrăti pentru înfăptuirea acestui ideal al părinților și moșilor noștri, vă mulțumim pentru bunăvoie, dragoste de părinte de care ne-ăi împărtășit, și vă asigurăm, că zilele petrecute împreună le vom ţine în scumpă amintire. Vom cugeta totdeauna cu dragoste la înaltă persoană a Es. Voastre. Totodată vă cerem scuze pentru eventualele greșeli ce le vom fi făcut față de I. P. S. Voastră, — asigurându-vă de stima și respectul cuvenit.

Iar pe Dumnezeul părinților noștri, care pururea vechiază prin lucrarea Dunului sfânt în biserică noastră sfântă, îl rugăm, ca în noua demnitate de Arhiep. și Mitropolit, să vă ţină — în deplină putere sufletească și trupească — încă mulți ani fericiti!

Să trăiți I. P. Sfințite!

Iată de ce iubire a fost încunjurat actualul nostru mitropolit în vicariatul Orăzii-mari. Cu tot cugetul bun și curat și cu inima liniștită să aștepte deci credincioșii noștri de acasă pe noul arhiepăstor, căci despărțindu-se de turma sa de până acum cu greu, se apropie cu dragoste de credincioșii din arhidiceză. În Oradea lasă oameni harnici, în persoanele lor Andrei Horváth, Gheorghe Tulbure, Dr. Nicolae Regman și alții, cari s-au ostenit mult și la actul hirotonirii și instalării.

În răspunsul său la vorbirea de despartire Esclenta Sa a asigurat pe membrii consistorului orădan, că va lucra la reînființarea episcopiei din Orade și munca ce o va desvolta ca arhiepiscop-mitropolit o va îndeplini și spre binele credincioșilor din vicariatul Orăzii mari.

Gherasim.

Vorbirea cancelarului german.

— Vina răsboiului și liga păcii. —

Când a vorbit lordul Grey ministru englez de externe, despre necesitatea înființării unei ligi a păcii după răsboi, a căutat să pună de nou asupra Germaniei vina pentru isbuinirea răsboiului mondial, făcându-o pe ea responsabilă pentru toate perdeurile și pentru toate urmările. Atât la acuza aceasta neîntemeiată, care seamănă mult cu povestea despre lup și despre miel, că și la ideea lansată cu privire la înființarea unei ligi internaționale de pace, a răspuns cancelarul german Bethmann-Hollweg într-o vorbire mai lungă, rostită în fața comisiunii principale a parlamentului german. A arătat de nou cu acte convingătoare și cu înșirarea de fapte, că Germania răsboiul i-a fost impus, că Germania poartă răsboi de apărare a intereselor ei, nu de cucerire, ori de vătămare a intereselor altora, iar după cuceriri umblă antanta. S'a ocupat apoi și cu liga păcii din viitor, șounând, că Germania nu e streină de astfel de ligă, deși mult nu se poate aștepta dela ea.

Vorbirea a făcut mare sensație pentru fondul ei pacific și în părțile ei mai esențiale se spun următoarele:

Pe când aici, la noi, se discută mereu chestia continuării și a isprăvirei răsboiului, dușmanii noștri se ocupă numai cu continuarea răsboiului. Deunăzi la un banchet al presei străine, în Londra, Sir Grey a spus, că trebuie să ne ocupăm că mai mult cu originea răsboiului, căci numai aceasta va condiționa pacea. Dacă e adevărat, că Germania a fost silită să poarte răsboiul, atunci este foarte logic, că Germania să ceară garanții contra unui atac viitor.

Aceasta este o mărturisire importantă din partea ministrului de externe englez. Dar el înțoarce îndată lucrurile și spune, că Germania a fost aceea, care a provocat răsboiul în Europa! De aceea mă văd silnit să risipesc iarăși norii ce învăluie începutul răsboiului.

Sir Grey falsifică faptele spunând, că mobilizarea rusă a avut loc numai după ambasadorul rus d'n Berlin a telegrafat la Petersburg, că Germania a mobilizat. Faptul este, că ambasadorul rus a trimis această telegramă numai ne temeul unei stiri false, publicată de o ediție specială a ziarului „Berliner Lokalanzeiger”, care ediție a fost îndată confiscată. Ambasadorul rus, primind anoi lămurirea necesară de secretarul de externe german, von Jagow, a telegrafat din nou la Petersburg, că ceea ce a comunicat în prima telegramă nu e adevărat.

Va să zică, numai Sir Grey interorează astfel lucrurile. Adevărat e, că Rusia n'a mobilizat după ce a mobilizat Germania. În privința acesta avem chiar mărturisirea proprie a țarului, care la 31 Iulie, orele 2 după amiază, după ce a ordonat mobilizarea tuturor forțelor armate rusești, a telegrafat împăratului Wilhelm la ultimul apel de pace al acestuia următoare:

— Este cu neputință din punct de vedere tehnic să întrerupem pregătirile noastre militare, care au devenit necesare prin mobilizarea Austro-Ungariei.

Nici un cuvânt de își nu spune țarul despre o mobilizare germană. Iar că privește mobilizarea Austro-Ungariei, nici se poate să motiv pentru mobilizarea generală rusă, căci în momentul când în Rusia s'a făcut mobilizarea generală, Austro-Ungaria a pus pe picior de răsboi numai opt corpuși de armă, care serveau pentru conflictul cu Serbia. Rusia a răspuns însă la 29 Iulie cu mobilizarea de 13 corpuși de armă. De la 29 Iulie Austro-Ungaria n'a mai întreprins nici o altă măsură militară, care să fi provocat Rusia, ca să ordoneze mobilizarea generală, egală cu declarația de răsboi.

Să nu uităm, că încă în 1912 guvernul rus într-o ordinare generală a declarat textual, că ordinul de mobilizare însemnată și declarația de răsboi contra Germaniei. Așa dar încă în 1912 se vorbea în Rusia de un răsboi contra Germaniei. Și vine acum Sir Grey și pune toată vina pe Germania, când fapt e, că Germania a făcut toate sforțările pentru a salva pacea. Chiar Sir Grey stă exact, că am făcut în 29 Iulie o propunere de mijlocire în interesul menținerii păcii și am telegrafat următoare la Viena:

„Dacă guvernul austro-ungar va refuza orice mijlocire, atunci ne vom afla în fața unui răsboi, în care Anglia va fi contra noastră și după toate probabilitățile Italia și România nu vor merge cu noi, asă, că noi și Austro-Ungaria vom avea în contra noastră 3 mari puteri. Asupra Germaniei va cădea partea leului în răsboi, în urma dușmaniei Angliei. Prestigiul politic al Austro-Ungariei, onoarea armatei sale, preucum și pretensiunile ei juste față de Serbia, ar putea fi garantate suficiente și prin ocuparea Belgradului, sau a altor localități. De aceea propun în mod sărăitor ceb netului vienez, să accepte propunerea pentru condițiile oferite. Răspunderea pentru următoare ce s-ar produce în cazul contrar, ar fi foarte grea pentru Austro-Ungaria și Germania”.

După această propunere, Austro-Ungaria a și cedat și ne-a aprobat, dar cu rezerva, că să-și poată continua deocamdată acțiunea militară contra Sârbiei și că guvernul englez să îndupleze guvernul rusesc să opreasca mobilizarea rusă. Dar în locul unui asemenea pas, guvernul englez a asigurat la Petersburg, că poate conta la siguranță un sprijin de arme anglo-franceze.

Vina pentru isbuinirea răsboiului cade deci asupra antantei, și în special asupra Angliei.

Cancelarul să a ocupață apoi cu declarațiile lui Grey referitoare la liga păcii.

„Sigur este, — a spus cancelarul, — că după acest răsboi, când omenirea își va da seamă de pusturile grozave făcute lumei în sânge și avere, se va întreprinde tot ce e omenește posibil, ca să se impiedice cu orice preț recetarea unei catastrofe atât de cumplită. Germania va încerca tot ce se va putea, pentru a găsi o soluție practică și va avea în vedere, ca după răsboi să urmeze liberă desvoltare a tuturor națiunilor, mici sau mari pe apă sau pe uscat. Dar Sir Grey își face o astfel de pace, care să fie tăută pe calapodul postelor speciale engleze. Precum în timp de răsboi neutralii trebuiau să se supună absolutismului englez pe mare, după răsboiul actual d-l Grey ar vrea, ca neutralii să nu fie alcătuiri, decât garanți, care să strângă la olală să arere nouă răduire engleză la lumei, în care răduire să fie satisfăcute și intențiile de anexare ale statelor antantei: Rusia să aibă Constanta-nopolul, Bosforul și malul apusean al Dardanelor, celelalte state ale antantei să aibă Asie și Marea Imperială. La aceste intenții de anexare a dușmanilor noștri se mai adaugă și Alsacia-Lorena, care să revie francezilor, pe când noi, când am discutat despre telurile noastre de răsboi, n'am arătat nici odată, că avem intenția să anexăm Bel-

gia. Astfel de politică violentă nu poate forma bazele unei alianțe de pace internaționale cu efect. Prima condiție a unor raporturi internaționale, pe calea tribunalului de arbitru este, ca să nu se mai formeze alianțe cu caracter agresiv. Germania este dispusă în orice moment să se alăture la acea alianță a popoarelor, care să ţină în frâu pe turbatori de pace. Azi poporul german duce răsboi de astăzi pentru siguranța existență sale națională și pentru libera sa dezvoltare. Alteva n'am urmărit nici odată. Față de îndărătnicia voinei dumnei de a continua răsboiul, adunând din toată lumea nouă forte militare și materiale, puterea noastră de rezistență să o țelea tot mai mult. Și forțele Angliei au o limită și e lucru sigur, că toate sforțările ei se vor prăbuși în fața voinei noastre. Voința aceasta este nestrămutată și invincibilă. Avem nădejdea, că dușmanii noștri vor ajunge la această convingere, vor trebui să ajungă. Așteptăm să vie acest timp”.

Armata polonă.

Înființarea regatului independent polon și-a luat începutul, cu lansarea ideei, de a se înființa o armată polonă, din cei harnici de arme de acasă, care armată să iubească apoi alătura cu trupele puterilor centrale în contra Rușilor și pentru înfrângerea finală a acestora. Cei doi guvernatori militari din Polonia rusăscă, cu reședință în Lublin și în Varșovia, au adresat în privința aceasta poporațiunea de sub stăpânirea lor următoarea

Proclamație:

Către locuitorii guvernamentelor generale din Lublin și Varșovia!

Suveranii puterilor asociate, Austro-Ungaria și Germania, v'au adus la cunoștință hotărârea lor de a construi din țările poloneze eliberate de sub stăpânirea silnică rusească un nou regat independent polonez. Dorința voastră cea mai ferbinte, cultivată zadarnic mai mult de un secol, se realizează prin aceasta. Seriositatea și primejdia acestei epoci grele de răsboi și grija de armata noastră, ce stă în fața dușmanului, ne silesc de a ţine deocamdată încă în mâinile noastre administrația statului nostru nou. Voim însă bucuros să-i dăm deja de acum, cu ajutorul nostru, cu incetul, instituțiile de stat, care să-i garanteze întemeierea solidă, dezvoltarea și siguranța. Sub acest raport stă la locul întâi: armata poloneză.

Răsboiul cu Rusia încă nu este terminat. Este dorința voastră de a lua parte la acest răsboi. Pașii deci de bunăvoie pe partea noastră la victoria asupra opozitorilor voștri.

Eroic și cu înalte distincții au luptat frații voștri din legiunea poloneză alătura cu noi. Faceți și voi tot așa cu corpurile voastre de trupe, care odată unite cu acele, au să formeze armata poloneză, care va da statului vostru un sprijin puternic, garantându-i siguranța, înăuntru și afară. Sub colorile și steagurile atât de mult iubite ale patriei voastre să vă apărăți patrial!

Cunoaștem curajul vostru și iubirea voastră ferbinte de patrie și vă chemăm la luptă pe partea noastră. Adunați bărbății voștri capabili de arme, după exemplul vitezei legiunii poloneze, și puneti deocamdată în lucrare comună cu armata germană și cea asociată austro

să ne oprim puțin în loc, să cercăm, să ne gândim, ce este răsboiul, ce vrea el cu oamenii, cu lumea peste care a venit?

Răsboia au fost în toate timpurile, la toate popoarele. Răsboiale se fac în cel dintâi loc pentru a se apăra țările, națiunile, împotriva altor țări și neamuri. Noi toți căță trăim în această țară, formăm o familie. Capul nostru este Regele. Aici, în această țară, în această patrie, avem ceva ce ne leagă, ce iubim: avem casa noastră, vatra, moșia, liniștea noastră. În această țară noi toți, ca și fiți din o familie, avem anumite drepturi, de cari ne bucurăm deopotrivă. Dar avem și anumite datorințe față de patria noastră mamă. Datorința cea mai mare și sfântă este, să ne apărăm, când cineva s'ar ridica să ne tulbere vieața, liniștea noastră și a patriei noastre.

Așa și în acest răsboi, ca niște fii credincioși ai patriei și supuși ai capului nostru încoronat, am sărit pentru apărarea moșiei, patriei, tronului, împotriva dușmanilor.

Chemarea cea dintâi a răsboiului, este dară a ne apăra pământul, familia, patria și tronul.

Dar pe lângă aceasta răsboiul mai are o chemare mare și sfântă. Si anume răsboiul vine dela Dumnezeu, ca o aspiră *pe-deapsă* pentru păcatele noastre, precum și ca o chemare spre îndreptarea morală a popoarelor, a lumii. În vechiul testament mereu putem ceta, cum Dumnezeu vrea să aducă pe Israhil, poporul său, la calea cea bună. Si ca să-l aducă la calea cea bună, Dumnezeu trimite mai întâi tot felul de arătări, semne, plăgi, boale. Când după toate acestea poporul nu se îndreaptă, Dumnezeu trimite răsboi plin de sânge și dureri, ca astfel, prin și mai rele năcuzuri, să aducă la calea cea adevărată pe poporul său.

Toți prorocii din vechiul testament vestesc în acest înțeles răsboiale. «Asculta pământul», — zice Domnul prin Ieremia, — iată eu aduc peste poporul acesta reale, pentru că n'a ascultat de cuvintele mele și legea mea a lăpădat-o. (Ieremia 6, 19). «Pentru aceea va plângă tot pământul». (Osaia 4, 3). «Săraci vor fi cei ce locuiesc pe pământ și vor rămâne oameni puțini». (Isaia 24, 6). «Cetăți pustii și case părăsite». (Isaia 24, 12). «Pentru ce ne ai făcut nouă, Iehova, Dumnezeul nostru, toate acestea?» (Ieremia 5). «Fărădelegile voastre au adus acestea și păcatele voastre au depărtat bunătatea mea», răspunde Domnul. (Ieremia 5, 25).

Așa și răsboiul acesta este trimis dela Dumnezeu, ca o aspiră muștrare pentru păcatele noastre, precum și pentru îndreptarea noastră. Da, pentru păcatele noastre este trimis, pentru că prea uitaseră de Dumnezeu și de poruncile lui, prea ne încredeam în noi înșine, în averi, în bani, prea mult umblam și slăjam plăcerilor treătoare și stricăcioase, și de cele sufletești uitătam. Prea mult răcise între noi acea dragoste, prin care ne făcuse Cristos frați între olală, iară noi nu ne puteam vedea de ură și pismă unii pe alții.

Atâtă de mult otrăvise păcatul vieață, traiul tuturor popoarelor, așa de repede alerga lumea spre decădere, încât trebuia să vină ceva supraomenesc, ca să poată opri lumea în alergarea ei spre rău.

De aceea, când paharul răutăților s'a umplut, acum sunt doi ani, fără de veste «ca focul», «ca vîrful» (Isaia 66, 15) ca o furtună năpraznică veni mânia Domnului peste noi.

Prin tunet îngrozitor, prin ropot de arme și lupte striga Domnul popoarelor: Întoarceți-vă, îndreptați-vă!

Răsboiul caută dară îndreptarea, întoarcerea omului. Răsboiul aduce suferințe, dureri, lacrimi, fel de fel de întristări și lipsuri, pentruca suferind noi, să ne aducem aminte de Dumnezeu și vărsând lacrimi pentru păcatele cu cari l-am mâniat, la El să ne întoarcem, mai buni, mai curați să ne facem.

Da, răsboiul cu ale lui suferințe, dureri, lipsuri, voește să ne facă mai buni, mai curați de păcate, mai aproape unii de alții, mai îngăduitori, mai miloși, mai adeverăți fii ai lui Dumnezeu și frați între olală. Precum în foc se lămurește aurul, așa și nouă ne este dat acum focul necazurilor, suferințelor, ca să ne curățăm de rugina păcatelor, făcându-ne mai curați, mai buni, mai adeverăți creștini.

Am zis, că răsboiul așteaptă întoarcerea, îndreptarea noastră. Acum după doi ani împliniți de răsboi va fi bine dară să ne oprim puțin în loc, să cercăm, să îspitим, oare făcut-am noi ceeace așteaptă răsboiul dela noi? Oare făcutu-ne-am mai buni, mai iubitori unii față de alții, mai miloși, mai adeverăți fii ai lui Dumnezeu și frați între olală? Acum după doi ani de răsboi, oare schimbătu-său înspre bine vieață și moravurile oamenilor?

Cu durere poate face oricine constatărea, că foarte puțin s'au schimbat înspre bine oamenii.

La începutul răsboiului încă erau mai bune semnele de îndreptare ale oamenilor. Cu drag îmi aduc aminte, cum atunci, la începutul năcăzului, ca la un semn dat se schimbară oamenii înspre bine. Ca la un semn dat uitară oamenii toate micile patimi, răutăți, zavistii și se întâlniră plângând unii cu alții. Ce blâzni, ce înfrântă, ce evlavioși erau oamenii atunci! Cu cătă stărunță, cu căte lacrimi se rugau femeile pentru soții lor!

Durere însă această schimbare n'a fost statorică, să fi fost statorică poate și necazul acesta de mult ar fi gata. A trecut vremea, au trecut zilele, săptămânile, lunile și pe zi ce a mers a scăzut, a răcit, s'a stins ceea ce se trezise în sufletul oamenilor la începutul răsboiului. Pe zi ce a mers, omul s'a întors iarăși la rău, la păcat. Adeacă omul a tresărit numai, dar nu s'a întors, a plecat numai, dar n'a ieșit afară din păcat.

Multe necazuri, întristări au venit peste noi în curs de doi ani, dar vieață, moravurile oamenilor, foarte puțin s'au schimbat înspre bine. Aceasta e dovedă, că omul s'a dedat cu răul, cu muștrarea lui Dumnezeu. Cu adevărat după cuvântul prorocului Ieremia: «Bătuți-i-am și n'au simțit, sdrobitu-i-am și nu au vrut să primească învățătură, întărită-și-au fețele lor mai mult decât piatra și n'au vrut să se întoarcă». (Ieremia 5, 23).

Da, n'au vrut oamenii să se întoarcă, căci dacă ne vom uita în traiul, vieață oamenilor de azi, vom vedea tot aceleași păcate ce erau înainte de răsboi. Vom vedea aceeași pismă, răutate, ură între frați, vom vedea sudalma, beția și alte fărădelegi.

Cu adevărat, mulți dintre aceia, care stau din mila lui Dumnezeu linștiști la casăle lor, n'au simțit, n'au vrut să simtească muștrarea cerului. Numai așa se poate înțelege, cum de pe lângă alte reale s'au gândit oamenii, că ar fi vremea și de jocuri, desfătări. Așa s'a întâmplat adeacă pe unele locuri, că în aceste vremuri de joc și dureri s'au făcut jocuri, desfătări, cu muzică și cu chiote.

Cu durere m'am gândit la sărmăni noștri ostași. Cum se luptă ei, cu dureri, cu chinuri, cu sudori de sânge, iară aici la noi se fac jocuri, desfătări, petreceri!

Cu durere m'am gândit, cum ei să-mă cad și mor «neplânsi și neîngropăți» (Ieremia), iară aici oamenii se gândesc și fac păcate și lucruri nevrednice.

(Va urma).

Răsboiul.

Din ultimele rapoarte oficioase despre situația de pe câmpul de răsboi aflăm următoarele:

Frontul dela apus. Armata principelui de coroană din Bavaria, Ruprecht, a avut lupte înversunate cu trupe engleze, care după un foc concentric foarte energetic de artillerie au intrat în pozițiile părăsite de Germanii retrăși în alte poziții, pregătite de mai multe. Perderile dușmanului au fost mari, dar au avut și Germanii perdeuri însemnante. În alt loc, Englezii intrăți în pozițiile germane, au fost scoși din ele prin o contraofensivă succesoasă. Atacurile franceze le-au respins Germanii.

Frontul italian. Evenimente mai însemnante n'au fost. Focul de artillerie e viu pe întreaga linie. Din aeronave au bombardat aviatorii noștri cu bun rezultat mai multe întocmiri militare dușmane.

Frontul dela ost. Armata comandanță de Arhiducele Carol a curățit la Orșova malul drept al râului Cerna de dușmani, și luptă cu succes și pe celelalte locuri. Am făcut de nou 1800 de prizonieri, cu 23 ofițeri. La Oituz România a atacat, la Tulgheș Rușii au fost siliți să cedeze căteva înălțimi, iar pe la Iacobeni atacul rusesc a eşuat. În Dobrugea situația e ne-schimbată. În Macedonia au fost ciocniri mai mici pe șesul dela Monastir.

Germanii au pierdut în luna Octombrie 17 aeronave în luptele date în aer și au nimicit 104 aeronave dușmane la diferitele fronturi.

NOUTATI.

Arhiducele Carol Francisc Iosif, moștenitorul nostru de tron, care până acum avea rangul militar de general de cavalerie și de vice-admiral, a fost înaintat din partea Maiestății Sale, Împăratului și Regelui Francisc Iosif I, la rangul de colonel general și de admirul. A mai fost înaintat la rangul de colonel-general, cu ocazia unei avansările generale din Noemvrie și Arhiducele Iosif, apoi ministrul ungarian de honvezi, Hazai Samu.

Ministrul în călătorie prin Ardeal. Ministrul președinte, contele Stefan Tisza însoțit de ministru de interne Ioan Sándor, vizitează în săptămâna aceasta mai multe orașe ardeleni, în scop de a lucea măsuri privitoare la teritoriile băntuite de greutățile răsboiului.

Măsură foarte potrivită. A apărutordonanța guvernului privitoare la *urcarea chirilor* și a abzicerii locuințelor. Chiria casei nu poate să fie ridicată mai sus, decât a fost suma cea mai mare plătită pentru locuință în luniile dintre 1 Februarie 1914 și 1 Noemvrie 1916. Abzicerea, până la o nouă ordonanță ministerială, asemenea nu se poate face decât atunci, când chiriasul nu plătește chiria, sau în alte anumite cazuri prevăzute în această ordonanță. Contravenientii se pedepsesc cu amendă până la două mii de coroane.

Nu mai e cenzură politică. Guvernul german a hotărât să sisteză cenzura politică. Ziarele Germaniei vor putea de aici încoară să serie, fără a fi cenzurate, despre orice chestiune politică, despre scopurile răsboiului și alte afaceri de interes public. De sine înțeles, că lucrurile curate militare sunt supuse și mai departe cenzurei. Avem speranță, că pilda Germaniei o va urma și monarhia noastră, și presa va fi iarăși liberă să se ocupe nesuprănată de cenzură cu diferitele apariții politice, sociale și economice.

† **Ioan Dragalina,** general în armata română, originar din Banat, a fost rănit grav, ca comandant de armă, în luptele date în Carpați, și în urma rănilor primite a decedat.

Se ieftinește medicina. Cetim în ziarul „Az Ujás” din Budapesta, că cu începere de la 1 Ianuarie 1917 toate medicamentele cumpărate din farmaciile vor fi cam cu 50% mai ieftine decum sunt acuma. Această reducere de prețuri se face prin ordin ministerial în urma înțelegerii luate cu guvernul din Germania, de unde se aduc cele mai multe medicamente.

Procesul lui Kramarz. În Viena s'a început luni la tribunul suzeren militar per tractarea procesului intentat pentru tradare de patru deputați din serviciul imperial austriac Dr. Carol Kramarz și altor patru consoli, condamnați toți la moarte din partea forului prim al judecătoriei militare.

Bilete de legitimație. Informații cu privire la biletele de legitimație pentru călătorie se dau pe seama publicului săbian la căpitanul Csiby, în strada Harteneck Nr. 52.

Două mii de soldați decorați. Se anunță din Arad: Comandantul regimului de infanterie Nr. 33, elefant în majoritate din români a trimis primării Aradului o serioză, în care constată, că numărul regimentului a primit până acum în răsboi actual două mii de distincții pentru faptele sale bravuroase.

Din secretele antantei. După un articol cenzurat a ziarului Daily Chronicle, puterile din Imperiul înțelegeră să au învoit, ca să publice că mai curajos condânde, sub care voea să încheie pacea.

Armata poloneză. Din Varsovia se vede: Comanda militară polonă dă de stire, că și-a deschis biroul de înrolare pentru armata polonă. O mare multime de voluntari s'au anunțat în prima zi, 14 Noemvrie 1916, la serviciul militar în armata regalului reînființat.

Târgul mare la Mediaș. Se va tine în următoarele zile: târgul de vite în 27, iar cel de mărfuri în 30 Noemvrie n.

Refugiați în Rusia. Ziarele din Petrograd scriu, că în Odesa și în Moscova crește tot mai mult numărul refugiaților din România. Grupe nesfârșite de femei și copii trec prin străzile acestor orașe, de unde sunt transportați în interiorul țării rusești și în Siberia. Bărbații refugiați și obișnuiți la serviciu militar sunt înregimentați în armata Rusiei.

Bagajul refugiaților ardeleni. Acei refugiați ardeleni, ai căror bagaj, dat la tren, nu a ajuns la destinație, au să se adreseze către gara unde aveau să se întâlnească obiectele predate (lăzi, saci și diverse pachete), arătând exact conținutul și forma lor, sau către direcținea căilor ferate de stat, indicând și stațiunea, la care s'a făcut expedarea bagajului. Autoritățile au luat dispozitii, ca lucrurile pierdute cu prilejul refugiaților, să ajungă iarăși în posesiunea proprietarilor lor.

Premiile literare Nobel. Academia suedeză s'a hotărât în sfârșit să acordeze premiile literare Nobel din anii 1915 și 1916. Seriile distinse de astă dată sunt: francuzul Romain Rolland și suedezul Verner Heidenstam. Între lucrările lui Rolland mai cunoscută este publicația seriei de romane Jean Christophe, în zece volume. Autorul nu este om politic, trăiește în Elveția, unde a publicat în timpul mai nou numeroase articole, în care ca adevărat poet se adresează nu unui popor, ci tuturor popoarelor, vorbindu-le într-o formă plină de farmec despre pace și iubire între oameni. — Al doilea scriitor premiat, Heidenstam, a scris drame, poezii și romane. În patria sa, în Suedia, este mult cunoscut.

Avis. La întrebările multe ce n'înțelescă, răspundem pe calea aceasta, că da, apare și în anul acesta calendarul arhidicezan, dar cu oarecare întârziere, pentru că în urma evenimentelor din luniile trecute, când tipografia arhidicezană a stat închisă, lucrările pentru compunerea și tipărirea calendarului s'au putut începe abia acum. Va apărea deci cam pe la finea anului, cu sematismul obișnuit și cu o bogată și aleasă parte literară.

Nr. 361 M.

CONCURS.

Pentru 4 stipendii disponibile din fundația Ioan și Maria Transafil de căte 1000 coroane, anume: trei stipendii pentru tinerii studenți din arhidiceza Transilvaniei și unul pentru tinerii din dieceza Caransebeș se publică concurs cu termin de 45 zile dela ultima publicare în organele oficiale «Telegraful Român» din Sibiu și «Foaia Diecezană» din Caransebeș.

Concurenții au a produce următoarele documente:

1. Estras din matricula botezaților, pe care să fie introdusă și adeverința parohului competent, că concurențul și acum aparține bisericii ortodoxe române din patrie.

2. Testimoniu școlastic din anul precedent cu calcul eminent (distins ori foarte bine).

3. Certificat dela direcția institutului public la care studiază concurențul, în care să fie dovedit, că respectivul concurenț este înscris ca elev ordinat la careva institut public și frecventea regulat cutare facultate ori clasă superioară în cutare institut mediu (secundar) din patrie.

4. Certificat dela antistitia comunală competentă despre starea socială și materială a părinților, precum și despre starea materială a concurențului. Acest certificat trebuie să fie vidimat și de preotul local, ori încât preotul ar fi interesat personal, — de protopresbiterul concernent.

Cerile de concurs astfel instruite sunt a se adresa Consistorului metropolitan ortodox român, aici la Oradea-mare — Nagyvárad — (strada domnească — uri utca — Nr. 6).

Oradea-mare — Nagyvárad, — 17/30 Octombrie 1916.

Publicațiune.

Comuna Orlat dă în arândă pe calea licitației publice în 3 Decembrie a.c. la 10 oare a.m. ospătaria comunala, pe termen de un an, începând dela 1 Ianuarie 1917.

Prețul strigării: 2000 cor.

Tot atunci se arândează și măcelăria comunala pe anul 1917.

Prețul strigării: 400 cor.

Condițiunile de licitație se pot privi în cancelaria comunala.

Orlat, la 15 Noemvrie 1916.

(173) 1-3 Primăria comunala.

Caut

spre cumpărare în cantitate mare
rachiul de prune, drojdii
sau trevere,

să fie calitate bună și curată.

Vânzătorii au a se adresa, arătând totodată și prețurile, cătră firma:

Traian Marian,

Sibiu Strada Turnului Nr. 48
(lângă casarma hovezilor).

In editura comisiunei administrative a tipografiei arhidicezane, în traducere românească, facută de dl Teodor V. Păcățian redactorul „Telegrafului Român” a apărut

Evangelia ca bază a vieții,

celebra lucrare a lui G. S. Petrow, în care carte sunt tratate cu multă putere de convingere temele următoare: principiile fundamentale ale civilizației. Educarea omului în spirit creștin. Degenerarea morală. Subiectul evangheliei. Impărăția lui Dumnezeu.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidicezana din Sibiu. Prețul unui exemplar e 1 cor. 50 fileri plus 5 fileri porto poștal.

Revânzătorilor li se dă 20% rabat.

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidicezana, din Sibiu-Nagyszeben.

Adolf Harnack.

Monahismul,

idealurile și istoria lui

trad. de

Dr. Gh. Comșa.

Prețul unui exemplar e 1 Cor., cu porto postal, 1 Cor. 10 fil.

În „Biblioteca meseriașilor români”

au apărut:

Nr. 1. A. Kotzebue: Nepotul răsfătat, farsă în 5 acte (după o traducere a lui Ioan St. Șuluțiu, prelucrată de T. V. Păcățian) -60

Nr. 2. I. Nestroy: Pribejii, comedie din viața meseriașilor în două acte, localizată de Dr. Seb. Stanca -50

Nr. 3. Carol F. Pfau: Tânărul editor, îndreptar pentru începători și pentru ceice voiesc a se ocupa cu editura, trad. de Radu P. Barcianu -60

Nr. 4. Ioan Lucean: Bucovina n'a învățat și umblă la insurat, sau Vladuțul mamei -40

Nr. 5. Iuliu Crișan: Carierele vieții. Partea I. Carierile economice, industriale și comerciale -60

Se pot procura dela Librăria arhidicezana, Sibiu.

A apărut

în editura Comisiunei administrative a tipografiei arhidicezane

Carte de rugăciune,

în care se cuprinde: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei treimi; rugăciune cătră Dumnezeu Fiul; Psalmul „Miluște-mă Dumnezeule”, etc.; rugăciunile mesei; Simbolul credinței; rugăciune de seara; rugăciune cătră Dumnezeu Tatăl; rugăciune cătră nașcătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfintei crucii; rugăciune cătră domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidicezana, și se vinde legată în coflare roșie și vânătă cu 30 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Preoților, profesorilor și învățătorilor, la comandă de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă 20% rabat.

Este o carte de rugăciune foarte corepunzătoare nu numai pentru trebuințele sufletești ale ori cărui creștin, ci și ca dar la copii, precum și pentru ostașii din resboi, atât după cuprins, cât și după format și exterior.

Anunț.

Să redusă prețurile cărților:

1. Arhiepiscopul și metropolitul Andrei baron de Șaguna, de N. Popa, arhim. și vicar arhiepiscopal, dela 5 cor. la 2 cor.

2. Memorialul arhiepiscopului și metropolitului Andrei baron de Șaguna, sau luptele naționale politice ale românilor 1846-1873, de N. Popa, arhim., vic. arhiep. Tomul I dela 2 cor. 60 fil. la 2 cor.

3. Însemnările unui trecător. Crâmpene din sbuciumările dela noi, de O. Goga, dela 3 cor. la 1 cor. 50 fil.

4. Desvoltarea primatului papal și influența lui asupra creștinătății. Cercetări istorice, de S. Popescu, dela 1 cor. 25 fil. la 50 fil.

Librăria arhidicezana.

A apărut în editura comisiunei administrative a tipografiei arhidicezane:

R. Ruiz Amado:

Secretul succesului

converbirile teoretice și practice cu tinerii de 15-20 ani, traducere de Vasile Stan, profesor la seminarul „Andrian”. Cuprinsul: Succesul și fericirea. Problema succesului. Idei atavice. Zeificarea succesului. Zodia. Periodul fatal. Planul de luptă. Nu fumezi? Încă o țigare...? Păhărele de beutură. Vorbele obscene. Steagul celor septă voinici. Timpul e aur. Lectura. Jocurile. Sportul. Prietinii. Cavalerism și Donchișotism. Viermele neadormit. Orientari. O putere... Nobleță adevărată. Inclinațările și destoiniciile. Concurența socială. Capitalul celor desmoșteni. O obiecție și o părere. Cheamarea dumnezească. Munca. Impărățirea timpului. Statornicia. Impărăștește ca să învingeri. Puterea de sus Adaus. Sfaturile unui părinte cătră fiul său.

După cum se vede din acest cuprins bogat, Secretul succesului e o contribuție însemnată la literatura noastră pentru tineret, astăzi destul de săracă.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidicezana din Sibiu, exemplar broșat (280 pagini format 8°) cu 2 corone.

Revânzătorilor se dă un rabat de 20%.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidicezana, Sibiu:

Protocolul sinodului ordinari

al arhidicezei gr.-orientale române
din Transilvania

înaintat în anul 1915.

Prețul Cor. 120 + 5 fil. porto.

In editura Comisiunei administrative a tipografiei arhidicezane a apărut:

Mărturisirea ortodoxă

bisericii catolice și apostolice de răsărit revăzută la înșărcinarea comisiunei, după traducerea arhimandritului Filaret Scriban, Dr. Pavel Roșca, prof. sem., cu binecuvântarea Excelenței Sale a Inaltăpreasfințitului Domn Arhiepiscop al Transilvaniei și Metropolit al Românilor gr.-or. din Ungaria și Transilvania Ioan Mețianu.

Revizuirea e făcută pe baza textului cel mai autentic al scrierilor simbolice publicate de prof. dela facultatea teologică din Atene I. E. Mesolora, sub titlu: „Τὰ συμβολικά βεβία”. Atene. 1888.

In aceasta ediție, bine îngrijită și din punct de vedere al limbii, pe lângă „Prefață” revăzătorului în care se indică istoricul edării acestei cărți simbolice și isoarele considerate, se publică și o parte din „Precuviatarea” arhimandritului Filaret Scriban, din preună cu biografia mitropolitului Petru Movilă precum și aprobările patriarhale referitoare la aceasta carte simbolică.

Se afă în deposit spre vânzare la Librăria arhidicezana și se vinde broșată, cu prețul de 2 cor. 50 fil.

Revânzătorilor li se dă rabat 20%.

A apărut

în editura Comisiunei administrative a tipografiei arhidicezane

Acaftistul

Presfintei Născătoarei de Dumnezeu și altă rugăciuni, cu binecuvântarea Inaltăpreasfințitului Domn Ioan Mețianu, arhiepiscop-mitropolit al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Ungaria etc.

In aceasta ediție augmentată, (474 pagini) se cuprind:

Rugăciunile dimineții, de seara și pentru fiecare zi din săptămână. Canonul de rugăciune de toate zilele. Rugăciunile dumnezești Liturgii. Canon de pocanță cătră Domnului nostru Isus Christos. Rugăciune mai năuită de Ispovedanie. Invățătură pentru Ispovedană. Rugăciunile sfintei cuninături. Rugăciunile după sfânta cuninătură. Rugăciune cătră Domnul nostru Isus Christos. Rugăciune de toate zilele cătră Născătoarea de Dumnezeu. Acaftistul Domnului nostru Isus Christos. Canon de umilință cătră Domnul nostru Isus Christos. Rugăciunea de umilință cătră Domnul nostru Isus Christos. Acaftistul preasfințit de Dumnezeu Născătoare. Canon de multă cîță preasfântă Născătoare de Dumnezeu. Canonul sfântului Nicolae. Cîstitui Paracris al preastei Născătoarei de Dumnezeu. Canon de rugăciune cătră Ingerul păzitorul vieții omului. Canonul de rugăciune ce se sănătă cătră toate puterile cerești și cătră toți sănătății. Rugăciunile mesei. Rugăciune la deosebite ocasiuni. Culegere de rugăciuni la sărbători întâmplări. Sinaixari pentru tot anul. Păscalia până la anul 1960 cu explicație.

Se afă în depozit spre vânzare la Librăria arhidicezana, și se vinde legată și cu gust, în coloare roșie, cu 2 cor. 20 fil. Revânzătorilor li se dă 20% rabat.

„Biblioteca Șaguna”

Redactată de Dr. I. Lupăș, Săliște.

Nr. 16-36

Mărgăiați poporul!

Cuvântări bisericești

de

Dr. Ioan Lupăș

și alții preoți din protopopiatul Săliștei.

Se află de vânzare la Librăria Arhidicezana în Sibiu-Nagyszeben.

Prețul unui exemplar: Broșat cor. 2-, legat cor. 2'60, porto 20 fileri.

E V A N G E L I A

legătură foarte fină în catifea, coloare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiaș și în dos, foile aurite, cu copciu, în o frumoasă cutie de păstrat 200 cor.

Aceiaș legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copciu, în o frumoasă cutie de păstrat 180 cor.

Aceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copciu, în o frumoasă cutie de păstrat 150 cor.

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimate evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite cu copciu cu cutie de păstrat 50 cor.

Evangelia legată în piele roșie cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată foile colorate galben, cu copciu 40 cor.

Din cauza scumpirii materialului, s'a urcat prețul.